

הספד ביום קבורתו של יובל שחל ז"ל – 14.5.2006 קיבוץ עין גדי

צר לי מאד, כמעט בלתי נתפס, לעמוד כאן ולהספיד את תלמידי, עמיתי וחברי הטוב, את יובל.

ההכרות בינינו החלה בסוף שנות ה – 80, באוניברסיטה העברית בירושלים. הוא התבלט כאחד התלמידים המוכשרים בקורס תיאוריה ותקשורת ומיד כשסיים אותו ביקשתי ממנו לשמש כעוזר הוראה באותו הקורס, תפקיד שביצע במשך מספר שנים בכשרון רב. ההמשך הטבעי היתה פנייתו אלי לכתוב את עבודת הדוקטור שלו בהנחיתי. נענתי בחיוב ובשמחה כי ידעתי מראש שלא יהיה לנו רגע משעמם ביחד. ואכן כך היה, יובל, שהוקסם מן התרבות הרוסית ומאנשים הנמנים עליה החיים בישראל, יצא לשליחות של הסוכנות למוסקבה ובאותה תקופה התחיל לאסוף חומר לעבודת הדוקטור שלו על העיתונות היהודית בברית המועצות בשנות התשעים. חלקי בהנחיה של עבודה זו התמקד בתאוריה ומחקר על תקשורת, המדריך השני פרופ. טד פרידגוט היה אחראי על הניתוח ההיסטורי והסוציולוגי של החברה הרוסית.

העבודה המשותפת שלנו במחקר זה היתה חוויה אינטלקטואלית עמוקה וארוכת טווח.

יובל עבד על עבודת המחקר שלו כעשר שנים וקיבל את האישור הסופי ואת תואר הדוקטור לפני כשנה. במשך תקופה ארוכה זו יובל אסף כמות מונומנטלית של נתונים וקרא אין סוף מאמרים וספרים על ההיסטוריה והסוציולוגיה של החברה הרוסית, וכמובן של מחקרים רלוונטיים בתקשורת. פעמים רבות אמרתי לו שבמאמץ קל הוא יכול לסיים את העבודה, אך הוא מאן לסיים לפני שיראה את התמונה בשלמותה. בנוסף, במשך כל השנים האלה, אף על פי שהיה מודע ליתרונות הרבים שיהיו לו כאשר תואר הדוקטור מתנוסס לפני שמו, יובל לא היה מוכן לוותר על דברים שהיו לו חשובים מאד – נסיעות תכופות למוסקבה, מפגשים לא פורמליים ושיחות ארוכות עם אנשים מעניינים

בישראל וברוסיה, הסתובבות בחנויות ספרים, קריאה של ספר טוב, ביקור בהצגות תיאטרון וכתובה של מאמרי תגובה ומכתבים, כאשר חשב שקורה כאן משהו שצריך להתריע עליו בקול. חוש ההומור שלו וכושר הכתיבה המופלא שלו הפכו את הקריאה של כל טקסט שכתב, ואפילו כל פתק או אי-מייל ממנו לתענוג צרוף. פעמים רבות כעסתי עליו, אם כי היה כמעט בלתי אפשרי לכעוס על יובל, ואמרתיו לו שיותר על כל אלה ויתרכז בכתיבת הדוקטוראט ושישאיר את העיסוקים הללו לאחר סיום הדוקטוראט. היום, לצערי, אני יודעת שיובל צדק. למרבה הצער, לא היה לאן לדחות את כל הדברים שהוא אהב וטוב עשה שנהג כפי שנהג.

כאשר בקשתי ממנו להצטרף לסגל המגמה לתקשורת בעמק יזרעאל ולהיות שותף למאמץ להפוך אותה לחוג לתקשורת, נענה ברצון מתוך שותפות להרגשתי שיש כאן מפעל ראשוני וחלוצי הצומח בעמק. לאחרונה אירגן, יחד עם מוטי נייגר, יבד"ל, את הכנס שערכנו מכללת עמק יזרעאל ומכללת נתניה, על רב תרבותיות ותקשורת וביום רביעי סיפר לי בחדווה שמהמאמר שהציג באותו כנס התקבל לפירסום. על אף התקופה הקצרה בה עבד במכללה הספיק להתחבב על כולם, הסגל האקדמי הסגל המנהלי והסטודנטים.

יובל היה אדם נדיר - איש ישר ותם לבב, איש שפיו וליבו שווים והעקרונות שלפיהם הוא חי ופועל ברורים ומוצקים. הוא היא חוקר מוכשר ואינטלקטואל אמיתי, זה המעוניין בקשת רחבה של נושאים וגם מודע גם להשלכות חברתיות רחבות של אידיאולוגיות ושל המחקר החברתי. לכל חבריו ועמיתיו ברור שתחום התקשורת בישראל איבד את אחד האנשים המבטיחים והרציניים שלו.

מעבר לכל המחמאות בתחום המקצועי, יובל היה טיפוס של אדם שפשוט אי אפשר היה שלא לאהב, lovable, אוהב, אהוב ונאהב. תחסר לי מאד יובל ואדם כמוך לא ניתן לעולם לשכוח.

חנה אדוני